

Szily Kálmán temetése.

A magyar tudományos világ nagy halottját, Szily Kálmánt, a Tudományos Akadémia főkönyvtárosát ma, nagy részvét mellett kísérték utolsó útjára az Akadémia oszlopcsarnokából. A közönséget már délelőtt beengedték a ravatalhoz, amely gyertyáktól, lobogó fáklyáktól és délszaki növényektől övezetten állott a gyászlepellet bevont hatalmas csarnok közepén. Az ugyancsak gyászlepellet horított oszlopok közül az elsőkön, ugyszintén a ravatal lábánál a Szily-család emere hirdette, hogy egy régi magyar nemesi familia feje fekszik a diszes érckoporsóban; a gyászdrappériával bevont kapu oszlopain pedig a Tudományos Akadémia, a Természettudományi Társaság, a Műegyetem, a Magyar Nyelvtudományi Társaság gyászjelentése tudatta a közönséggel, hogy a magyar tudomány halottjának szól a gyászpompa.

Szily Kálmán családjának tagjain kívül sokan járultak a ravatalhoz a tisztelők és barátok sorából, hogy elhozzák fájdalmuk és részvétük kifejezéséül koszoruikat. Koszorut tett a ravatalra a kormány, a Tudományos Akadémia, a Természettudományi Társulat, a Magyar Nyelvtudományi Társulat, a Műegyetem, a Mérnök és Építész Egyesület, a Magyar Mérnökök és Építészek Nemzeti Szövetsége és még több más tudományos testület, a melyeknek Szily Kálmán irányítója, vezetője volt.

A temetésre már jóval négy óra előtt kezdett gyülekezni a gyászoló közönség, a melynek sorában megjelentek Klebelsberg Kunó gróf kultuszminiszter, a miniszterelnök képviselőjében Gogolak Károly miniszteri tanácsos, a Tudományos Akadémia elnöksége részéről Concha Győző másodelnök, Balogh Jenő főtitkár, a Természettudományi Társulat képviselőjében Ilosvay Lajos elnökkel és Gorka Sándor főtitkárral az élén az egész választmány, a Józsefműegyetem részéről Zelovich Kornél prorektoral az élén az egész tanács, a főváros képviselőjében Sipőcz Jenő polgármester, a Magyar Nyelvtudományi Társaság részéről Szinnyey József elnök és a társaság számos tagja, a fővárosban tartózkodó akadémiások, az egyetem és főiskolák tanárai, a Szily Kálmán által alapított technikus-egyesület tagjai, valamint a műegyetemi ifjuság képviselői. Ott láttuk továbbá a gyászoló közönség sorában Jankovich Béla volt kultuszminisztert, Földes Béla volt kereskedelmi minisztert, Rákosi Jenőt, Herczeg Ferencet, Kozma Andort és a magyar közéletnek még számos más kiválóságát.

A gyászszertartást Vargyas Tivadar dr. lipótvárosi segédlelkész végezte fényes papi segédlettel. A gyászszertartás alatt az Operaház énekkara énekelte a Circumduruntot, a szertartást bevégző ima után pedig egy mélységesen megható gyászdalt.

Azután Ilosvay Lajos nyugalmazott államtitkár lépett a koporsó elé, hogy a Tudományos Akadémia és a Természettudományi Társulat nevében bucsuzzék a halottól. Beszédében reámutatott arra, hogy Szily Kálmán, mint természettudós indult el fölfelé ívelő pályáján és a Természettudományi Társulatban azt a célt tűzte maga elé, hogy a magyar közönségben a természettudományos gondolkodást kifejlessze és ezzel a magyarság gazdasági életének folyóiragozását is elősegítse. Tözsgyökeres magyarsága megérezte vele, hogy ez csak akkor sikerülhet, ha a természettudomány nyelvét magyarrá, mindenkinek érthetővé tesszük. A magyar természettudományi nyelv magyarosítása terelte őt, a természettudóst a nyelvtudományhoz, a melynek azután a Tudományos Akadémiában lelkes és eredményes művelője lett. Szily Kálmán, akár csak Széchenyi István, azt hirdette, hogy a legnagyobb nemzeti érdek, a tudás, a műveltség fokozása. Ennek a szolgálatába állította nagy tudását, hatalmas munkaerejét, szervezőképességét; ezekkel szolgálta egy hosszú életen át hűségesen hajóját, nemzetét. — Beszédét Ilosvay így fejezte be:

— Szellemed, nagyszerű alkotásaid közöttünk maradnak és világítanak nekünk. Lelkeddel, a mely fölszáll övéid és tudóstársaid közé, vidd hírül, hogy mi, a kik árván itt maradtunk, rendületlenül bizunk Magyarország föltámadásában.

Ilosvay után Zelovich Kornél műegyetemi prorektor a műegyetem nevében mondott bucsubeszédet. Öseid — mondotta — Zrinyi Miklós oldala mellett karddal küzdöttek a honért, te a mai kor fegyverével, tudománnyal, szóval, tollal harcoltál a magyar jövőért. — Majd kiemelte Zelovich Szily Kálmánnak a magyar technikai tudomány körül szerzett nagy érdemeit: a versenyt a külfölddel is kiálló magyar technikus-gárda nevelését, a magyar technikai nyelv megteremtését, a magyar mérnökök és építészek egyesületekbe való tömörítését és a műegyetem modern irányba való fejlesztését.

A Magyar Nyelvtudományi Társaság nevében Szinnyey József elnök, a Pázmány-egyetem rektora mondott bucsubeszédet, kiemelve Szily Kálmánnak a magyar nyelv

és a magyar nyelvtudomány fejlesztése körül szerzett hervadhatatlan érdemeit. — Szily Kálmán — mondotta végül — a tudomány több terrénjében fejtett ki értékes munkát, de működésének többféleségében van valami közös: az erős magyar érzés melege, a magyar tudomány és a magyar műveltség szeretete.

Még *Sándy Gyula* műegyetemi tanár bucsuzott a Magyar Mérnök- és Építész Egyesület, valamint a Magyar Mérnökök és Építészek Nemzeti Szövetsége, *Vogl József* dr. pedig az Akadémia könyvtárának tisztviselői nevében.

Ezután gyászkocsira tették a koporsót és a gyászmenet a Fürdő-utcán, Károly-körúton, Rákóczi-úton át a kerepesi temetőbe kísérte a halottat. A főváros által följajánlott diszshelynél a műegyetemi ifjuság Hungária bajtási-szövetségének, valamint a Magyar Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Országos Szövetségének képviselője mondott beszédet. A beszédek elhangzása után leengedték a koporsót a sírba.